

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára

Felolvasó szerkesztő, lapkiadójának és kiadó:

Hirdetések egyezség szerint.

Egész évre ..... 8 K
Fél évre ..... 4 -
Negyed évre ..... 2 -

BALKÁNYI ERNŐ.

A nyilvánt. soronként 1 korona.

Egyes szám ára 20 fillér.

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Kéziratokat nem adunk vissza.

A városok az új rendszerben.

Ugyátszék, csak egy percze derült ki az ég boltja Magyarország fölött, az aranyos napsugár csak alig hogy kibúj a felhők közül, már megint sötét felhők borítják el a napot. Az ország kifejezte a képviselő választásokon azt az óhajtását, hogy ezután más kormányzatot, más rendszert, más szellemet kíván, de amint látszik, magasabb helyen nem hajlandók egykönnyen hajtani a magyar nép kívánságára. Mindegy? Előbb utóbb, de egy két hónapon belül okvetlenül ki kell alakulnia a helyzetnek aként, amint azt a magyar nép kívánja. Eljön mert el kell jönnie az új, a tisztább és kedvesebb aerának.

S a helyzetnek ezeken eljövendő kedvező változásából a városoknak is ki kell venniük a maguk részét, úgy a munkából, mint a kedvezményekből. A városokat a a kivett rendszer alatt — egy-kettőnek kivételével — meglehetősen mellőzte a kormányzat. S va valamely városban volt elég intellektuális erő s a viszonyok is kedveztek, tudott boldogulni, gyarapodni s emelkedni. A legtöbb város azonban, különösen a rendezett tanácsuk, külső támogatás nélkül haladni előre nem tudnak. Külső támogatás alatt értjük állami utak, vasutak építését, állami hivatalok létesítését állami kedvezményben részesített ipartelepek felállítását, a polgárságnak a közszállításokban való részvételét. Mindez mondjuk

fokozott mértékben adatott meg néhány protekciós városnak, a legtöbb azonban a bukott rendszer mostoha gyermeke maradt.

Mit várnak tehát ezek az államtól elhanyagolt vidéki városok az új rendszertől? Várják azt, hogy ezután igazságosabban fognak mérni odafele Budapesten s nem nézik, hogy melyik város milyen pártállású képviselőt küld fel a parlamentbe, hanem azt, hogy melyik városban mire van szükség. Elvárjuk azt, hogy ott, ahol hivatal felállításra célszerűnek látszik, ott ahol jövedelmező iparvállalat létesítésére alkalom nyílik, ott, ahol rosszak az utak s kedvezőtlen a vasúti összeköttetés, ott az állam segítségére lesz a városnak a hiányok pórtolásában. A vidéki városok polgársága dacára az eddigi rendszer fogyatékosságának s a kedvezőtlen közgazdasági helyzetnek hatalmasan fejlődött s a kisgazdákkal együtt az ország népességének gerincét képezi. Aki tehát a polgárságot támogatja, az nagyban hozzájárul a magyar nemzeti állam kiépítéséhez.

Elvárjuk, hogy ezután ne legyen több protekciós város, amelyre az állami kedvezmények bőségszárjait öntik ki, hanem legyenek magyár vidéki városok egyforma kötelességekkel, terhekkel s kedvezményekkel. Nagy sérelem lesz ezáltal orszolva.

Elvárjuk, hogy a terheket, amelyeket az eddigi rendszer alatt az állam közgazdasági funkciók, alakjában a nyakunkba szóított, az állam rólunk vagy levegye, vagy ellenértékben kárpótoljon bennünket. Alta-

lánosságban határozottan állítható, hogy a városok közgazdasági budgetjeinek legalább 30 százalékát teszi ki az olyan kiadások zmelteket méltányosság s igazság szerint az államnak kellene viselnie.

Elvárjuk, hogy a városok által fentartott középiskolákat ezután nagyobb bütfogásában részesítse az állam, amely a közoktatási kiadásait mindenfelé című adóban szedi' be a polgároktól. Azzal, hogy a legtöbb vidéki város kénytelen teljesen a maga erejéből középiskolákat fenntartani, duplán, sőt triplán adózik. Az állami támogatás által nemcsak azt érnők el, hogy terhek kisebbedjenek, hanem azt is, hogy iskoláinkat a kor igényeinek megfelelőleg fejleszthessük.

Elvárjuk a városok autonómiájának győrekes rendezését. A jelenlegi autonómia, különösen a rendezett tanácsú városoké, nonsens, nem is autonómia, hanem annak a kicsütolésa. Községszék községi rangban vannak a rendezett tanácsú városok, amelyek pedig nem léteitene kisebb hivatást a magyar állameszme s a kultúra körül, mint a legtöbb törvényhatósági joggal bíró város. Uj városi törvényt kívánunk tehát új tisztviselői pragmatikát s a fizetések rendezését. Az állami tisztviselők nemkülönb a törvényhatóságikéit is rendezték volna már ugy ahogy, a rendezett tanácsú városok tisztviselőiről még alig eszt szó az országgyűlésen.

Elvárjuk nemcsak a képviselő választás-

Az öreg apó hagyatéka.

Azt a gyönyörű darab fölött, melyről Bol-dogország néven szoktak megemlékezni minden időnké naiv lélek meselői, haszlatan próbálja megtalálni a londoni földrajzi társaság reméltesen pontos térképein a kíváncsi utód.

Nincs.

Holott pedig tudjuk, hogy e szép ország határai behatálatlan ós-fenyőrengetteknek kezdődtek a jégnek és főkának hazája táján s hegyekkel völgyekkel váltakozva, valahol a déli földtájékok tengereinek értéket végt, melyeken ebben a homályos múltban csak a költőző madarak szállhattak át. Vízí járminek akkoriban még híre sem volt; az emberek minőssze a partok mentén evettekék faszőlőpökből jámborul össze-rótt tutajokon. Méltóztatik látni, hogy nagyon régi időről van szó. Oly régi időről, mely kétszer ré-gybb az egyiptomi pharaoók gulánál. A földet va-lamelyesti ugyan már akkor is kapálgatni kellett, de ebbe a munkába a szerencsés lakosságának egyetlen tagja sem konfundálódott bele. S meg-volt az a kedves szokás is, hogy a kinek még ez a végtelenül könnyű munka sem izlett, hát az egyszerűen végignyújtózkodott kunyhója kö-zelében a jószágú fűvön és felmerengett isteni nyugalmal az égre. Senki sem zavarta meg a pihenését és sem lustának, sem haszontalan nap-loponák őt ézert nem tartották. Sőt még egy rossz szót sem kell vala ehelyre, ha meglehez-

vén, némi enivalót és ital bort kért azoktól, a kiknek volt.

Él abban a boldog országban egy becsületes öreg apó is. Nevét élelfejtétek ugyan föl-vegyezni a krónikások, híre azonban nagy volt és a főkák bírodalmától le egészen a páma-szil-va házajáig mindenütt egyformán fényelt. Szom-szedni nagy tisztelhetlen le-tották, Isten szerette és hosszú nyugalmas élelet ajándékozta meg.

Az öreg apó azonban még sem volt telje-sen megelégedve az éleletével, mert ő is szerette szomszédait, aprajait-nyáját, egyenlő szin-tessel, valamiképen őt az Isten. Fölöttebb busítottá például, hogy az ország lakossága-csak igen hányo-san ismerte egymást, s a közelebbi valók sem mit sem törődtek a messzebbi vidékikkel. Jórám- van azt sem tudták egymásról, hogy a világon vannak. Háború, a melynek veszedelmére össze-szerlegtek volna, sohasem volt. Konczon nem maradtak, aszszonyon nem kaptak hába: jutott mind a kettőből bőven mindenkinek. Gyűlölkö-dés, irigység, féltékenység ismeretlen fogalmak voltak, de ismeretlen fogalom volt egy, a többi-nél jelesebb vezérlő férfiú is, a ki az egymással nem törődő, bár igen nagyszámu lakosságot még boldogbábba tudta volna tenni, mint amilyen volt.

Be kár — gondolta sokszor, midőn nap-nyugta felé kunyhója előtt ülven, el-tűnődött a dolgon — hogy szomszédom derek fiáról, Si-meonnról már egy nap jóröföldre sem tud senki. Ha tudnák, mi erős szíben s mi gazdag tisztés-ségben és járatos az élet minden dolgáiban, — talán magukhoz hívnák, tanácsai szerint cseleked-

nének és megnövekednének jó módban, tudás-ban és emberségben. Így azonban kárba vész az ő eszének bölcsesége.

Apó tapasztalata ugyan, hogy az emberek el-eldisúrnaknak egymással országuk dolgairól, de ez a beszélgetés sohasem termett valamely hasz- nosnagot. Szó volt és semmi más. A derek Si-meonn bölcsességéről a haradnik faluban sem tudtak, különben az a tisztos apa, a kinek leány- nyí feleségül vette, bizonyosan így szölvölna: — Neked adom leányomat, fiam. Simeonn mert hallottam, hogy bölcs és kitűnő férfiú vagy.

De nem ezt mondta, hanem ezt: — Neked adom leányomat, fiam Simeonn, mert bár nem ismerlek, de tudom, hogy négy te-hend, tíz szamarad és száz kecsked van, — gnyapas és tejlő bírkád száma pedig ötszáz és harmincz.

Így becsülte meg a vezérlésre alkalmas fiatal embert a szép és erőlkös leány apji, mert semmi egyebet nem tudott róla. És bizony, hogy napi jóröföldre mindenki csak így vélekedett róla.

— Milyen kár pedig, milyen kár . . . mor-mogta rozsdévtelen. Megérdemelné, hogy nagy tehetségeit az egész ország ismerje, s lám . . . csak annyit tudnak, hogy négy tehene, tíz szama-ra, száz kecskéje és ötszázharmincz bírkája van.

Éttől az időtől kezdve aztán naponta arra kérte a minden világot Urát, hogy termeknyítse meg az ő elméjét és vezérelje rá arra az útra, melyet előregéztet feje nem képes megtalálni, de a melyen haladván : föl fogja világoztatni az egész

tási, hanem a városi választási reformot is, melyet a lehető legkezelebb alakra kell fektetni. É reform sine qua nonja természetesen a virilizmus eltörlése. Mert akármi legyen nagy és tisztelgő méltó ur is a pénz, arra nem kvalifikálhat, hogy városatyává tegyen — tszettel a nagyszámu kivételnek — arra nem való emberek. Városi képviselő csak az lehessen, akit a polgárság bizalma e tisztességre kijelöl.

A szegényügy rendezése.

A szegényügy rendezése a község nagyobb terhei közé tartozik és az intéző köröknek sok fejtörést okoz, vagy legalább kellene, hogy okozzon. A szegény ügy terhei ugyan nem egyedül a községek vállalt nyomia, mert hazánkban a magánjótékony-ság háromnegyed részben járul hozzá a szegényügyhöz, de a község, mint testület a szegényügy rendezésében lényeges tényező.

A koldulás sok helyen, nálunk is, valóságos csapássá fejlődött. Az embert a nap bármely szakában helyi szegények, vándorlegények, fechtbruderek nyugtalanítják. Nem is az a krajcár adása hat bántólag a lakosságra, mint inkább a nyugtalanítás és az a sok apró lopás, amit a koldusok a nyomor leple alatt elkövetnek.

Az elszegényedés — fájdalom, járványává fejlődött. Ez a járvány nagy pusztításokat visz véghez. De ezek a vagyonosokból, vagy munkáépésekből lett szegények ártalmatlanabb része a szegényeknek. Inkább házi szegények, kiket az egy-letek és a magánosok jótékonyasága tart fenn és ápol.

Országos csapást inkább a csavargók alkotnak, mindennap meglepik a családokat, épen mikor ebédelhének. Vád idegen helyekről, vidékekről származnak és annyira megszokták a nomád életet, hogy

állandó lakhelyre nem is lehetne őket telepíteni. Ezek ellen csak erőyes rendőri beavatkozás segít. Az elzárás és eltoloncolás azok a gyögzszerek, melyeket ellenőkö alkalmazni kell.

A koldulás büntetésének alkalmazása minden civilizált államban érvényben van. De előfeltétele, hogy a város vagy község szegényügyre legyen felügyel. Első lépés a koldulásra jogosultak illetőségének megállapítása. Tudunkkal Nagykanizsán a rendőrség az egész lakosság illetőségét már megállapította, bejelentő-hivatataluk is van. E két tényezőtlő megállapítható a szegények illetőségi helye is.

A községek ellenállása nagy az ellen, hogy terhükre szegény emberek illetőségét megállapítsák. Az illetőség megállapításánál nem az lehet méradó, hogy ki hol született? Hanem az, hogy munkaképessége idejében melyik község élvezte a munkáját adó alakjában? A jog elvénél felel meg, hogy a község tartsa el szegényeit, amelyben a koldus jobb napjában adót fizetett. Ennek a megállapításnak megvan a maga gyakorlati haszna. A születési bizonyítványok beszerzése nagy nehézségekbe ütközik, de annak kipuhatolása, hogy a szegénynek mely községben volt utolszor keresete, nem tartozik a büvészet mesterségéhez. Azt, hogy a koldus, a sajtukac módjára, ott telepedjék le, hol a sajtóból, a a gazdag emberből bőven van, egy község sem tartozik eltűrni. Sok ember Letenyéről, és a közeli községekből Nagykanizsán telepedett le minden keresőről hűján csak azért, mivel itt sok az emberbaráti intézmény, azért, mivel nálunk a koldulás jövedelmét foglalkozás, mely sokkal jobban fizet a napszámánál.

A szegényügy rendezésénél tehát a hatóság kötelessége, elsősorban megállapítani kit terhel, melyik községet terhelni a segélyezés kötelezettsége? Csak ennek a

fáradságny munkának megtevése után lehet a szegényügy rendezéséhez fogni.

A szegényügy rendezésénél mint példa legeg szemünk előtt az elberlendi rendszer. Elberfeldben, Poroszországban ez a rendszer már 1852. óta van érvényben és annyira bevált, hogy minden országának valamire való városa elfogadta a rendszert, persze helyi módosításokkal. Hisz nálunk is van szegényügyi szabályzat. Ez nem is rossz; jósága azonban keresztülviteltől függ.

Elberfeldben a város kerületekre van osztva. Minden kerület 14 szegényatyára. Ezeket a tyákat egy-egy szegény-gyám látogatja és a szegény támogatása iránt megteszi észrevételeit, szükség esetében azonnal segélyt nyújt. A kerületi szegény-gyámok minden két hétben gyűléseznek és közlik egymással észrevételeiket és határoznak. A támogatás tartama mindig csak két hétre terjed. Minden harmadik hétben a kerületi szegény-gyám tartozik szegényeit meglátogni és a tapasztalathoz képest a további támogatás iránt előterjesztést tenni

HIREK.

— **Kinevezések.** A belügyminiszter Zala- vármegyében a lésence-tomaj kerületbe Papp Aladár segédjegyzőt, a muraszadahehelyi Prepoka Károly segédjegyzőt anyakönyvezető helyettesekké kinevezte.

— **Uj körjegyző.** Bezecna Péter helybeli aljegyzőt a zala-fürdői kerületbe jegyzővé megválasztották. (Szívölő gratulálunk.)

— **Mulatság.** A helyinczi polg. olv. kör folyó hó 19-én igen sikerült táncestélyt tartott, a melyen a következők fizettek felül. Szepes Sándor, Vlasicz Géza 3—3 kor, Birgözi Béla, Strasser N., Gaál Kálmán 1—1 kor, Horváth István, Lánicz György 40—40 fill., Kopecki N. 20 fill. — Pénzt beküldte: Fekete Géza 2 kor., özv. Herdicska K. 1 kor. A kiknek ezuttal is hálás köszönetet mond a rendezőség.

— **Eljegyzés.** Reiner László kústanti kereskedő eljegyezte Reichenfeld Sándor helybeli méz-szaros kedves leányát Szidóniát.

országot, hogy mit érnek azok, kik a végtelentl szegény Simeon helyett önmagukat dicsérni röstelik.

A minden világok Ura — tudjuk — szerette az öreg apót, nem kell tehát csodálatosnak tartani, hogy ugyanazon a napon, melyen később a minden világok Megváltója született Bethlehemben: egyszer csak meglelt kunyhójában egy tündöklő angyal és így szólt:

— A világok ura meghallgatta könyörgésedet, szent ember, s imho!l engem küldte, hogy ezt teneked tudtadra adjam. Figyelj rám! — Az Úr tiz csomó fehér és tiz csomó fekete iróvszövet ajándékoz neked. Valamikor csak a fehér csomóból való iróvszövetet írsz — az emberek tudni fogják, hogy a kit megdicsérsz, az megérdemli a dicséretet. Valamikor pedig a fekete csomóból való iróvszövetet írsz — az emberek tudni fogják, hogy az nem érdemli meg a dicséretet, mert nem mondasz igazságot, hanem meg akarod csalni iudteketük és embereket. Jól ügyelj tehát, hogy az iróvszövetet ne tevedz össze. Ejj! hűvékelt!

Az angyal elment, apo főlebréd és nagy lelki gyönyörűséggel látta, hogy tiz fehér és tiz fekete csomó iróvszövet vagonon a kunyhóban. A szigorú figyelemzetést jól emlékeztetve vésvén, a tiz csomó fekete iróvszövet ott nyomban bezárta egy erős tölgyfa-ládba, s akkor látogat akasztó rá, hogy csak a kulcsa másfél fontot nyomott. Nem fogja ő azokat használni soha. Isten öríz, hogy valakiről hazugságot írván, meg akarja csalni az embereket.

A fehér csomóból azonban mindjárt kihuzott egy iróvszövet, s ráirta egy hosszú, ruganyos pálmaháncsra, hogy szomszédjaink fia, Simeon, derek és felette okos férfi, méltó reá, hogy megismerje fényes tehetségét az egész ország. Kicsi szolgát elvitték a fehér pálmaháncsot mindenfelé, az emberek elovasták az írást és Si-

meon híre gyorsan terjedt. Nevének ismerete a bontik segédelmével befordított az emberek emlékezetébe. Nemsokára mindenki tudta, hogy Simeon bizony derek és felette okos férfi.

Az öreg apo természetesen szertelint ártult ennek a nagy sikernek. Nem ártula el senkinek a titkát, de sokszor, nagyon sokszor vette kezébe a bívös fehér iróvszövet, hogy megdicsérsje és jót — főleg pedig igazat — írjon azokról, a kiket erre a tisztességre érdemesnek ítélt.

Történt azonban, hogy az igazlelkű, jó öreg apo szászentesdös korában egyszer csak nagybeteg lett. Háiba fordult segedelmért érdonek-mezőnek gyodyott füveihöz, nem használt nekje semmi. Soványodott, gyengült napról-napra.

— Imnár végem, — rebegte szelid magadással és össekulcsolva mellén a kezét.

Könn eszedett. A hegyesg erdös mélysegéből hívósebb párák húzódtak lomla pászmákban a folyam felé, mely a völgy közepén kanyarogott a tóvilba vesző kék hegyek irányában. Azokan túl mosta a part fővényében csillogó aprócsigakölyöket a tenger.

A nap teljes pompájában ragyogott néhány percig a látóhatár fölött, aztán fenséges lassusággal alámértül. Apo fölshajtott. Szép öse leje mellére hanyaltot.

— Nincs más hagyatékom, csak iróvszövöm. Ez az egyetlen kincs, a mit rátok hagyok, — a ládát azonban, mely a sarokban áll, ne bántásotok, hanem elégsétek...

Estelér már nagyon gyenge volt. — Végy magadhoz, Uram... lehetne alig halható hangon. Később meg egyszer kinyitotta szemét és látokni jóslattal így kiáltott: ezen a napon, a melyen én meghalok, fog születni a tiz Megváltó, a ki holnap megszületendő büneitekerét szenvedheti!

Nemsokára lehunyta jó szemeit, s ártatlan

lelket az örökkévaló Isten irgalmába ajánlva, csendesen kiszenvedett.

Az emberek sokasága gyülekezett kunyhója elé. Asszonyok sirtak, férfiak gyözzöltek. Mindenki sajnálta a szentelölt öreget, ki soha senkinek rosszat nem akarta, mindig igazat mondott és szerette őket. A jóslatból ugyan egy-ára szől sem értettek, de belenyugodtak, hogy ugy lesz betűröl betüre, miképpen apo megmondotta.

Aztán eltették. Másnap visszamentek a kunyhóba, hogy elosszák maguk között a hagyatékot. Ott találtak a tiz csomó fehér iróvszövet. Mindnyájan előre tolongtak, hogy kapjanak az öreg apo kincseiből, de hiába volt minden löködsődés, láрма és kiabálás — sokan üres kézzel maradtak, mert a tiz csomó fehér iróvszövet egy pillanat alatt szétkapkodták. Erre nekietek a ládának is. A hevesebbek feltörték és diadalordításban törtek ki. Haha!... Ujjab tiz csomó iróvszövet, bár ezek felette kincsek. Ide vedük! — De ez is csak egy csipog volt a tengerben — egy perca alatt szétkapkodták a fekete iróvszövetet is, s a többség meging csak üres kézzel maradt.

A hoppn maradtak előbb csak kiabáltak, hogy kijátszotok őket, aztán eketlen diühbe jöttek és ezzel „megszillettek a bünök”, — miképpen az öreg apo előre megjósolta. Egy-két durva szitok hasított keresztül a levegőt... egy ordítás... Az asszonyok kiavórsódve, diühösen biztatták a férfiakat... S egy történt vala itt is, mint ma a civilizáció bármely nagy osztokodásban: véres verekedés támadt az iróvszövet miatt. A boldog ország lakossága, mintha valamennyinek vért az ördög tüzete volna, szilaj ordítással, ökölbe szorultkötél, bösülten rohant egymásra, s gyermekek ijedt vitáisa, asszonyok rikácsolása között tépték, ragadták egymás kezéből a bívös iróvszövetek egészen késő estig.

— **Tízolóságunk.** Az alsólendvai önkéntes tűzoltó egyesület működő tagjai Hajós Mihály ügyvéd egyúttal elnök részvételeivel folyó hó 18-án tartott népes gyűlésén dr. Hajós Kálmán leköszönt főparancsnok helyetti nagy felkészüléssel egyhangúlag Bíró Lajos kir. albirót választotta meg az egyesület főparancsnokává.

— **Mészárszéki szövetkezet.** Mint hírásk a lapunk múlt számban közölt sorainkra egy mészárszéki szövetkezet fog alakulni városunkban, melynek célja lesz, hogy a húst a megfelelő árára adja s megakadályozza mérszársonkai azon önkényeskedést, hogy mikor nekik tesztek telemelek a hús árát. — Gratulálunk a jó eszméhez, ez már réggen kellett nekünk.

— **Halálozás.** Sugár Jákó m. kir. állami állatorvos a hó 18-án meghalt Sílmegyen, 39 éves korában. Az elhunyt a környékén nagyon népszerű ember volt.

— **Válasz** tekintetes Matyasovszky Vincze ur nyílt levele. Az Alsólendvai Híradó 1. évi vázlatján 12-én megjelent számbában „az alsólendvai tűzoltó egylet” folyó évi január hó 7-én tartott fűtőszobák javáért forduló vonatkozó lezárólapján írott táplált nehézségem, mint az egyesület és idő szerinti helyettes parancsnoka a következőkben van szerencsém szerény észrevételeim megtenni.

Mindenek előtt hálásan elismerem, hogy cikkrő ur tén az egyedüli, aki mint az egylet régi felkísmeretes számvizsgálója egyúttal belételeivel s annak gazdasági kérdéseivel tördök, de fájdalom az egyszerű ügy tett, mint a ki rókkára vadászik és hajfolt lo meg — vagy pusztaka szétrobban s önmagát sem meg. Mert hisz gyűzőknek — a tén Matyasovszky ur talo a számadások megfigyelésével megbízva, a felülvezetések mindig a rendes bevételekhez lettek számítva és ez ellen na már senkinek; e neki sem volt soha kifogása.

Miért most ez a kirohánás? Éppen a midőn az egylet működő tagjai jelenléteken számban növekedtek, s hozzá nem az egylet, hanem önmaga ellen, mert hisz vagy akkor cselekedtek tévesen vagy meggyőződése ellenére, amikor a bárkinék felmutatható jegyzőkönyvek szerint a számadásokat mindenkor teljesen rendben találtak nyilvánítottá, vagy most, a mikor — elcsúsztak — nevezti azt, a miről egyesületünk a nyilvánosság előtt számol be s így kiteszi magát a nagykö-

zönség bírálatának, de nem — a jogosulatlán és alaptalan meggyanúsításnak.

Részemről nem megyek e helyen bé a magyarázatok hosszú sorozatába, melyek még egyszerű és lap területére meg nem engedni, addig míg ontek az egyletnek gyermekkorától kezdve szerény, de oadaadó lelkes tagjaként tartottam s tartom magamat jövőre is, nem tartom szükségét a mosakodásnak, mert érzem és tudom, hogy annak az egyszerű lelkéből álló, de jótékony egyesületnek más szenyese nem volt s ma sincs, mint amit mások dobálnak utjába.

Ami pedig Matyasovszky urnak abbéli jóslatát illeti, hogy „ily eljárás a közvéleményt oda juttatja, hogy jövőben senki sem fog áldozni olyan jótékony célra, amely csak mások mulatására szolgál s nem a közjóknak” erre tisztelettel bár, de határozott meggyanúsítás nekem a jövő elébe, mert meggyőzők győződve róla, hogy eltekintve attól, hogy nem Matyasovszky ur írta nyíltja a közvéleményt, de mert mi az egylet? bizonyos számú egyének egyezsége, egy bizonyos köz- vagy jótékony cél szolgálata, amelyben aki az eszmét az az egyént s aki az egyént az az eszmét s annak megtestesítőit dobálja sárral vagy sebzni meg a gyanúsítás könnyű, de veszedelmes fegyverrel, olyannak eddig nem ismerem Alsólendva jőzan s a nemes eszmékért felkesedő közönségét, a melyet egy fecske egy hamis napsugárral félre tudna vezetni.

Ennyit kötelességem tartok megjegyezni annak a testületnek az érdekében, melyfel csakonyan egyesek egy bírálat, mint a tudatlan ember az orvossal, hogy csak akkor fordul hozzá jászvaló, mikor már teljesen drogrovíson van, de a míg a lábát bírja a kalapját sem billent meg előtte.

Egyebekben az egylet nevében köszönöm meg cikkrő ur nemes gondolatokat, melylyel kegyes volt városunk közönségének becses figyelmét az önk. tűzoltó egylet létezésére a saját utján felvilásk s ezzel nekünk módot nyujtani, hogy az eddelkődőknek készséggel szolgáljunk adatokkal Matyasovszky ur aggodalmainak fölleségek voltáról.

Alsólendva, 1905. február 18-án.

Kiváló tisztelettel

GUTTMAN LAJOS.

— **Fontos Amerikába utazásnak.** A magyar kormány az Amerikába való utazást most már Brémán át is megengedi. Fiúmnék át Amerikába szoló utlevélek most már Brémán át is érvényesek, ha az illető utas egy Bremennek szoló hajójeget bírtokában van. Aki Brémán át akar utazni, annak okvetlenül kell othonról 20 koronát előre Bremenbe előlegnek béülnie, mely rögtön megküldetik a hajójeget. Jőgészségli és munkaképes munkások, akik az amerikai rendeltetési helyig szoló vasuti jegyet kifizették és azokonkivül még 50 koronát készpénzben felmutatni tudnak, Amerikában bébecsátást nyernék. Akinék barátjai vannak Amerikában, hozzá magával azok címeit. Szembetegek vagy egyéb testi fogyatkozásban szenvedők, 50 évnél idősebb személyek vagy olyanok, akik valamely Amerikában levő gyárral szerződést kötöttek, mely szerint ott bizonyos meghatározott béért dolgoznak, Amerikából visszatartásnak. Ratiborban valamint Bremenben minden kivándorló megvizsgáltatik, mindenki tehát, a ki Bremenben hajóra felszáll, előre láthatólag Amerikában bébecsátást nyer.

652 1905. tk. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az alsólendvai kir. járásbírótság mint tkvi. hatóság közhírre teszi, hogy övv. Ilvén Imréné s. Gál Regina és tsa véreghajóknak Gál Albert vég-

rehajlat szvenvedo elleni 30 korona 98 fill. tökékövetelés és jár. iránti véreghajlat ügyében. Az alsólendvai kir. bírótság területén levő — 1. Gál Albertnek a dőmföldi 21. sz. tkjében 1. 3. sor 164 hrsz., (rét a Vadalmási dűlőben), 5. sor 538. hrsz. (szántó a Bükü dűlőben) 7. sor 616 b hrsz. (szántó ugyantott) 8. sor. 678. hrsz. (szántó a gyöpi dűlőben) 9. sor 725 hrsz. (rét a Maloni dűlőben) alatt felvett Mkvíleg egy jószágteget képező ingatlanokból való 14. alatti $\frac{1}{100}$ -ed és B 16. alatti $\frac{1}{100}$ -ed jutalekára adóalapon ezennel 198 kor. 40 fillér-ben megállapított kiállítási árban az özv. Gál Istvánné, szül. Harcz Ágota javára C 3 alatt bekebelezett holtiglani haszonélvezeti jognak az esztre való tartására mellett, ha a vételárnak $\frac{1}{100}$ -ed része a B. 14. alatti jutalekót terhelő mintegy 86 k-kitevő előző teher fedezésére nem volna elég, mert a mennyiben nem volna elég, az árverés hatálytalanul válik s ez a B. 14 és 16 alatti jutalekók az azonnal megtartandó újabb árverésen s az utóbbi szolgalmi jog tartására nélkül fognak elárvereztetni.

2. a dőmföldi 61. sz. tkjében $\frac{1}{2}$ sor 539. hrszám alatt felvett fele részben s B 2. alatt Gál Albert és $\frac{1}{100}$ -ed részben s B 10 alatt fel. Parti Burbála tulajdonát képező egész ingatlanra (szántó a Bükü dűlőben) adó alapon ezennel 80 koronában megállapított kiállítási árban, B 10 alatti részre az id. i-ctk. 156. §-a alapján.

3. a dőmföldi 165. sz. tkjében $\frac{1}{2}$ I sor 474. hrszám a felvett ingatlanok (szőlő, pince és rét a Kötő-hegyen) B. 5 és 6 alatt Gál Albert tulajdonát képező $\frac{1}{100}$ -ed részére adóalapon ezennel 245 k-ban megállapított kiállítási árban.

4. a dőmföldi 44. sz. tkjében 1 I sor 23. hrszám alatt felvett (12. sz. ház, udvar és kert) s 2 sor 105. hrszám a felvett (szántó a Dombaljai dűlőben) tkvileg egy jószág teget képező ingatlanoknak B 7 és 8 alatti Gál Albert tki tulajdonát képező $\frac{1}{100}$ -ed részére adó alapon ezennel 474 k. 64 fillér-ben megállapított kiállítási árban özv. Gál Istvánné szül. Harcz Ágota javára C 3 alatt bekebelezett övszevi jog feltétlen s C 4. alatt bekebelezett holtiglani haszonélvezeti jognak az esztre való tartására mellett ha a vételárnak $\frac{1}{100}$ -ed része a B 7 alatti jutalekót terhelő mintegy 86 kor. 40-kitevő előző teher fedezésére nem volna elég, mert a mennyiben nem volna elég az árverés hatálytalanul válik s ez a B 7 és 8 alatti jutalekók az azonnal megtartandó újabb árverésen az utóbbi szolgalmi jog tartására nélkül fog elárvereztetni az árverés elrendelőd, e hogy a fennmél megjelölt ingatlan jutalekók az

1905. évi május hó 2-ik napján
d. e. 10 orokor Dömföldön közszógalandó megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiállítási áron alól eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan jutalekók becsárának 10% -ot készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal ázmított és az 1881. evinev. 1-n-63333. sz. a. kelti igazgatóminiszteri rendelet. 8. §-ban, kijelölt övadekeképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bírálatvezetésnek a bíróságnál előleges elhelyezéssel kiállított szabályszerű elismervevett utszolgáltatni.

Kelt Alsó-Lendván, 1905. évi február 8.

A kir. bíróság telekönyvi feljegyzés.

Csiszár, kir. albiró.

Eladó vagy bérebeadó.

A Torna Lajosné szül. Ráth Oktavia tulajdonát és győződését s már felújított 3 holdas szőlőt és kiépülősöt (Szt. Háromság) szabad kézből eladó, esetleg bérebeadó. — Bővebb értesítést ad a tulajdonosné Leván.

INDRA TEA.

Kapható minden jobb fűszerkereskedés- és drogueriában. Nagyban elárúsítás

INDRA TEA IMPORT COMPANY, TRIEST.

Ez a világ legjobb teája. Kitűnő reggelizésre és oszonnára. Legjobb övszer influenza és meg-hűlések ellen.

Akkor felgyújtották a kunyhót. Magasba kövölgett tűz vörös fénye véres csatáreter világot meg. Itt egy agyonvert ember, amott egy másik, egy harmadik . . .

Egy nyomorék fia s rövid mellét hörgött: ennek valamelyik bestialis osztozkodó éppen a torkát szakítottá ki . . . Tovább egy fiatal aszony holttete hevert; arca össze volt harapva, nyaka csupa vér, felmezelten teste botokkal össze verve . . .

Undok csatáret! Nem kímléltek se nő se gyermeket. Az önzések, a viszálykodásnak és az állati dühnek ősze ezen a napon vetett lobot az emberek szívében és nem is hamvadott el azóta soha. Az újszülött csecsemő magába szívta mérget az anyajéget. A fiu megmérgette vele szerelme legtisztábbnak képzelt gyönyörében a leányt, s az ádáz örökség időden időkig halhatatlan.

E vérengző osztozkodás óta roppant nagy idő telt el.

Száz és száz esztendő dől az örökkévalóság minden elnyelő homályába, s száz és száz új nemzedék támadt. Az emberek elterjedtek az egész földön, s az ellentéző századok álltak egy össze-vissza eszreltek a jó öreg apó hagyatékát, hogy most már teljességgel nem vagynak vele tisztában: ki ir a fehér és ki a fekete örvesszövel, — holott pedig ezt, nemde, jó volna tudni?

Apó halála után négyezer év múlva született a Názárethi. Ennek ezerkilencszáz esztendeje. Akkor már úgy össez volt zavarva a hagyaték, hogy még az istenember szilteséről is másképp írt a görög, másképp a római, másképp a pogány, másképp a perzsa, másképp a zsidó és oh, he másképp a tantványok! . . . Ezerkilencszáz esztendő múlva ki tudná felismerni, hogy fehér vagy fekete örvesszövel ír-e, a ki ir, s hazugságot mond-e a betűk foglalatában, vagy igazságot?

Mily hatalmas kérdés!
Megfejtése egyenlő az igazság diadalával a képmutatás fölött, a mely ellen haszatlán küzdött istem ereje szent hatalmával a Názárethi . . .

Magyar Regényírók

Megjelent az első sorozat. Tartalma:
 Csiky Gergely: Az Atlasz család. Illusztrálta Neogrady Anta.
 B. Kemény Zsigmond: A rajongók. Két köt. Illusztr. R. Hirsch Nelli.
 Pálffy Albert: Esztike kisasszony professzora. Illusztr. Márk Lajos.
 Fáina: Károly. A kis tündér. Illusztrálta Nagy Sándor.

A legértékesebb magyar regények

egyöntetű képes kiadása hatvan kötetben.

Szerkeszti

MIKSZÁTH KÁLMÁN

a ki a nagy vállalat eszméjét kidolgozta és a kötetek elé megírja az írók jellemrajzát.

A nagy magyar elbeszélő méltatja a magyar elbeszélő irodalom jeleit.

A bevezetések sorozata együtt a magyar regényirodalom kész története.

A gyűjtemény 34 író 54 munkáját – a magyar irodalom ötvennégy kiváló alkotását – öleli fel.

AZ ÍRÓK NÉVSORA	Baksay Sándor	Dóczy Lajos	Iványi Odón	Nagy Ignác	Tolnai Lajos
	Beniczkyné Bajza Lenke	B. Eötvös József	Jókai Mór	Pálffy Albert	Vadnai Károly
	Beóthy László	Fáy András	B. Josika Miklós	B. Podmaniczky Frigyes	Vas Gereben
	Beóthy Zsolt	Gaal József	Justh Zsigmond	Pulszky Ferencz	Versegly Ferencz
	Bródy Sándor	Gárdonyi Géza	B. Kemény Zsigmond	Rákosi Jenő	Werner Gyula
	Csiky Gergely	Gyulai Pál	Kuthy Lajos	Rákosi Viktor	Wohl Stefánia
	Degré Alajos	Herczeg Ferencz	Mikszáth Kálmán	Toldy István	
					AZ ÍRÓK NÉVSORA

Minden kötet egy-egy kiváló magyar festőművész illusztrációival.

Mindössze ezer illusztráció külön díszes műmellékletek formájában.

Tiszta, szép metszésű, könnyen olvasható betűk. Finom, famentes papiros.

Diszkrét ízlésű, díszes bekötési tábla.

MEGRENDELŐ-JEGY.

A „Magyar Regényírók”

minden művelt magyar urí család örökbecsű könyvtára. A hatvan kötet félevenként öt *keltes* sorozatokban jelenik meg. Az első öt kötet most hagyta el a sajtót.

A 60 kötet ára előkelő kötésben 300 kúr. Törleszthető havi 4 koronás részletekben is. Megrendelhető a mellékelt rendelő-jegy felhasználásával bármely könyvkereskedés útján. – Részletes prospektust kívánatra készséggel küld a kiadó intézet

Franklin-Társulat

magyar irodalmi intézet és könyvnyomda.

A _____ czégtől

ezennel megrendelem a

«**MAGYAR REGÉNYÍRÓK**»

című gyűjteményes vállalat hatvan kötetét, vászonkötésben 300 koronáért:

a) négy koronás havi részletfizetés mellett,

b) félevenként fizetendő 25 korona utánvét mellett.

A nem kívánt műveket visszaküldöm.

Tudomásul veszem, hogy a fenti műből 1904 szeptember hótól kezdve félevenként egy-egy 4 kötetből álló sorozat jelenik meg. A részletek az első számlánál kezdve minden hó 10-én a fenti összegel _____ forintokig be-munkádják, meg a mű teljes vértéke kiegyenlítő nincs. A részletek be nem tartása esetén a részletfizetés kedvezmény megszűnik és a teljes vételi összegre válik. Az első részlet utánvéendő.

Szövebeli megállapodások érvénytelenek.

Lak hely és kelet: _____

Név és állás: _____